

در روز ۶ شهریور در رادیو آمریکا آقای جیمز مورن می گوید که آمریکا از روی ترس از کمونیست در ۲۸ مرداد در سرنگونی دکتر مصدق دست داشت و وووووو

سوال بنده حقیر این است! دولت آمریکا که چنین آینده نگر و سخاوتمند بوده در آینده سیاسی سال ۱۳۳۲ ایران، پس چه شد که در سال ۱۳۵۷ چشمان تیز و آینده نگر خویش را بست و به شاه ایران که متحد او بود پشت کرد؟ آقای جیمز مورن نیز در مصاحبه همان روز به آن تاکید کرد که شاه، متحد آمریکا بود

اگر مردم ساده دل ایران گول آخوندها را خردند، جهان غرب و مسیحیت که قرن‌ها با اعراب جنگیده بودند و میدانستند اسلام افراطی یعنی چه؟ پس چرا آمریکا میگوید در سال ۵۷ هیچگونه دخالتی در آمدن آخوندها نداشته. حتی نمیدانم چرا در سال ۱۹۷۶ دست به ساختن فیلم

محمد رسول الله

را میزنند؟ دو سال قبل از بروز اسلام تند رو در ایران و منطقه. آیا انسان چنین با متحد خویش رفتار می کند؟

اما متأسفانه نه تنها آمریکا بلکه هیچ کس سخنی به میان نمی آورد و همه می گویند ما هیچ کاره بودیم در سال ۵۷. در مجلس آمریکا نمایندگان رای می گیرند که آینده ایران دموکراسی باشد؛ آنوقت در سال ۵۷ هیچ دخالتی در ایران نداشتند، مگر مردم ایران حق انتخاب برای خویش ندارند؟

باید بگویم ما مردم آگاه ایران، اعترافات دولت آمریکا برای سالهای ۳۲ و ۵۷ را قبول نمی کنیم تنها آنانیکه میخواهند با آوردن دموکراسی کشور ایران را تجزیه و نابود کنند از این مدارک بی ارزش استفاده می کنند و از ۷۰ سال است که با دروغ، حيله و نیرنگ تخم نفاق را پخش می کنند هر بار دموکراسی در ایران قدم گذاشت مساوی بود با آشوب، ترور، کودتا و وووو آری، شاه ایران را در سال ۵۷ مجبور به خروج از کشور می کنند و قبل از آن نیز توسط **مایک والاس** و مجلات، دست به تخریب شخصیت شاه ایران می زنند که چرا مارکسیستهای را کشت که میخواستند زن و فرزند او را بکشند و از کار خود عذر خواهی نکردند. اما آنانیکه از کرده خود پشیمان بودند را عفو کرد؟

آری، اما آیا شاه ایران بود که چه **گوارا** و دیگر کمونیستها را کشت؟ ویا اینکه بارها از آقایانی مانند علیرضا نوری زاده ها، رامین کامران ها و مهشید امیر شا هی ها در همین رسانه ها میشنویم که: شاه فقید ایران فرمود هر که حزب رستاخیز را نمی خواهد پاس بگیرد و برود. اما نمی گویند **چارلی چاپلین** از کدام کشور دموکراتیک اخراج شد و **همفری بوگارت** در کدام دادگاه مجبور شد بگوید: من کمونیست نیستم!. من از این نوع روشنفکران میپرسم، آیا مردم این کشورها بخاطر اخراج این افراد، انقلاب کردند؟ و یا کشور خویش را نابود کردند؟

اما وای اگر به نور چشمیهای آنها یعنی اپوزیسیون خارج از کشور چیزی گفته شود سریعاً مارک جاسوسان جمهوری اسلامی را در رسانه ها به ما میزنند. (البته هستند بسیار مبارزین بزرگ و دلیر در خارج از کشور در میان اپوزیسیون) پ وای اگر کسی از گفته های آقایون ذکر شده ایراد بگیرد!! وای وای وای

ای کسانی که کمر بسته اید برای ایران دموکراسی بیاورید، از تاریخ آمریکا و اروپا بیاموزید که چه خونها در این راه ریخته شد. در آمریکا بعد از جنگهای داخلی میان شمال و جنوب آمریکا که میلیون‌ها انسان کشته شدند گروه کولوس کلن پدیدار شد و سیاهان را کشتند پس از آنکه سالها برای آزادی سیاه پوستان جنگیدند به جنگ سرخ پوستان رفتند و آنان قتل عام شدند در اروپا

اگر پدران ما در انقلاب مشروطه از فساد شاهان قاجار با جهان غرب به تنگ آمده بودند چگونه میتوانستند نظامی را در ایران پیاده کنند که چهره خویش را به جهان آن زمان نشان داده بود؟ چگونه آنان فساد موجود در این سیستم را نمی دیدند؟ (الف برخی از این فساد و رشوه خواری در این لینک) و بر تاریخ پشت سر خویش پشت کردند؟ و از همان روز به بعد یگانگی و یکپارچگی کشور را با دستان خویش نابود کردند و فریاد دموکراسی ، دموکراسی غربی سر زدند؟

در تاریخ ایران باستان ، شاه ،وزیر و روحانیون هر یک جایگاه خاص خویش را در کشور داشتند و در کنار یکدیگر با مردم و برای مردم کوشیدند و در جنگها در کنار هم با بیگانگان مبارزه کردند، اما از زمانیکه وسوسه دموکراسی به میان آمد ، اتحاد میان این گروهها را در کشور از بین برد و هر گروه در تلاش بود تا جایگاه پادشاه را در دست بگیرد. یکبار وزیر به فکر افتاد که مقام پادشاهی را در دست گیرد و یکبار روحانیت به فکر تاج کیانی افتاد و در هر بار مردم ساده اندیش را بازیچه افکار پلید خویش قرار دادند و بر علیه پادشاه ، کشور و ملت توطئه کردند . تنها کسانی که در این میان بسیار سود بردند همان کشورها ئی بودند که گفتند ما هیچگونه دخالتی در این امر نداشتیم. ر

به امید آنکه دگر بار اتحاد واقعی میان این اعضا بوجود آید و هر کس جای و مکان خود را در این کشور بیابد و به فکر تاج کیانی نباشد.به امید آنکه راهی را برویم که رو به سعادت دارد نه اینکه قدم در راهی بسیار دشوار و پر از کشت و کشتار نهیم، راهیکه بسیار کشورها در آن قدم نهادند و قرنهای با یکدیگر جنگیدند و جان میلیونها انسان را نابود کردند